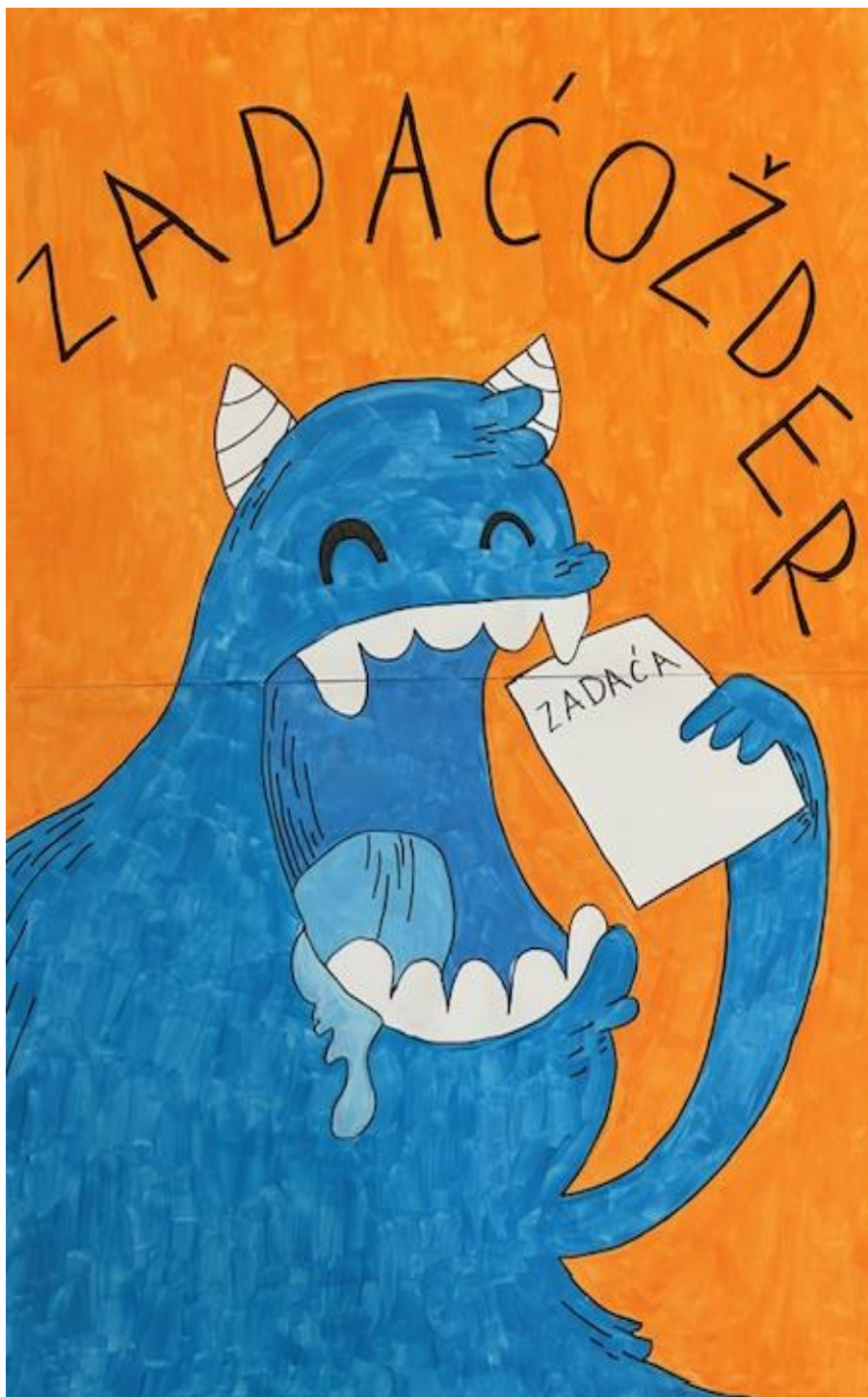

TESTAMENT KRNJE "ZADAĆOŽDERA"

Ja, **Zadaćožder**,
strah i trepet
bilježnica,
noćna mora učenika i
radost zaborava,
pri zdravoj (ali vrlo
gladnoj) pameti,
pred sam kraj svojih
maškaranih dana,
ostavljam ovaj svoj
posljednji testament:

**Svim
učenicima** ostavljam

– prazne i pune
bilježnice koje sam
pojeo

– i obećanje da ću
zauvijek prestati
skrivati zadaće po
ladicama i torbama.

Razredima ostavljam

– sve izgovore
poput: "*nisam
znao*", "*zaboravio
sam*" i "*nisam čuo*",

nek' ih više nitko ne
koristi, jer ja odlazim!

Učiteljima i učiteljicama ostavljam

– mirne sate, napisane zadaće

– i krede koje više neće škripati (časna Zadaćožderska!).

Školi ostavljam

– spor Wi-Fi koji sam ja osobno začarao,

i ispričavam se... sad može opet normalno raditi

Satovima vraćam njihovu brzinu,

a **testovima** njihovu pravednost,

jer priznajem – malo sam pretjerao.

Na kraju, priznajem sve svoje krivnje

i sretan odlazim u plamen

da bi znanje raslo,

zadace stizale na vrijeme,

a škola bila veselije mjesto!

Potpisujem drhtavom rukom:

ZADACÓŽDER

(neka mi je zadnja!)